

Arrest

nr. 74 325 van 31 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 21 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. FRERE, loco advocaat B. SOENEN, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 11 november 2009 toe op Belgisch grondgebied en diende op 18 november 2009 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 21 september 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Russische origine te zijn. Gedurende verschillende jaren werkte u als adviseur-directeur en leerkracht fysica in de secundaire school van Nizhnyi Tagil. Stilaan merkte u een verandering in het gedrag van uw leerlingen, veroorzaakt door het gebruik van drugs. U begon zich te mengen in de drugsproblematiek van uw stad en sprak hierover onder meer met de burgemeester, de administratie van het ministerie van onderwijs, met de ouders van uw studenten en met de leerkrachten van uw school. Uw problemen zijn begonnen op 3 september 2008 toen u door twee onbekende jongemannen 's avonds op straat aangevallen werd. Ze sleurden u mee, mishandelden u, probeerden u te verkrachten en stalen uw portefeuille. De volgende dag ging u naar de dokter om verschillende tests te laten uitvoeren. U diende echter geen klacht in omdat dit schandevol zou zijn aangezien u aan het hoofd van een school stond. U vermoedt dat de reden van deze aanval voortkwam uit het feit dat u zware gesprekken gevoerd had met de ouders van drugsverslaafde kinderen en dat dit de ronde deed onder de jongeren. Vervolgens werd u begin oktober 2008 voor de tweede keer aangevallen. Op de trap van uw appartementsgebouw werd u op het hoofd geslagen. Toevallig verliet uw zoon op dat moment het appartement en zag u op de trap liggen. Wederom diende u geen klacht in. Ook vermeldt u dat een man u van oktober tot december 2008 achtervolgde omdat u hem meerdere keren zag, in de winkel en toen u naar huis ging. U vermoedt dat hij geen goede intenties had daar hij u nooit zijn hulp aanbood. Op 22 of 23 december 2008 werd u opnieuw lastig gevallen. Twee jongemannen achtervolgden u van de tram naar uw thuis. Ze sloegen u op uw rug waardoor u viel. Een koppel voorbijgangers hoorde u schreeuwen en kwam u ter hulp. U denkt dat deze aanval niet toevallig was, dat het misschien om dezelfde reden gebeurde als uw vorige aanvallen, zijnde uw activiteiten in verband met de drugsproblematiek in uw stad. Ook werd u in februari 2009 aangevallen door een groep jongeren die uw appartementsgebouw wilden binnengaan. Toen zij u vragen stelden wie er allemaal in dat gebouw woonde en u het antwoord schuldig bleef, werd u geslagen. Op 18 juni 2009 kwam I.(...) L.(...), een oud-leerling van u die tevens een druggebruiker is, u bezoeken op school voor uw verjaardag, hetgeen wel meer van uw oud-leerlingen deden. Hij feliciteerde u met uw verjaardag maar waarschuwde ook dat u grote problemen had met grote mensen in de stad en vertelde u dat u de stad moest verlaten indien u een rustig leven wilde leiden. Uit deze waarschuwing leidt u af dat u waarschijnlijk het slachtoffer was van een soort maffia die zich bezig houdt met de aankoop en distributie van drugs. Vervolgens nam u een jaar loopbaanonderbreking en besloot te vluchten nadat u met uw twee zonen gesproken had. U verbleef vervolgens bij uw zus in Ekaterinaburg, bij een vriendin in dezelfde stad, bij uw thuis in Nizhnyi Tagil en in uw buitenhuisje dichtbij de stad. Ondertussen regelde een oud-leerling uw toeristisch visum voor de Schengenzone via een reisbureau en zelf vroeg u een internationaal paspoort aan. Op 8 november 2009 bracht uw jongste zoon u naar de luchthaven van Ekaterinaburg waar u het vliegtuig naar Sint-Petersburg nam. Daar sloot u zich aan bij een toeristische groep die het vliegtuig naar Praag, Tsjechië nam waar u in een hotel verbleef. Vervolgens ging u per trein rechtstreeks naar Brussel waar u op 11 november 2009 aankwam. Op 18 november 2009 diende u uw asielaanvraag in. Verder verklaart u dat twee mannen in juli 2011 langskwamen bij uw appartement en uw zoon vroegen of u daar woonde en of u misschien hulp nodig had. Eind juni of in juli 2011 had uw jongste zoon voorts problemen toen hij uw pensioenkaart wilde verlengen op basis van uw volmacht. Hij werd door drie medewerkers van de OMON, de oproerpolitie, naar een kelder gebracht en geslagen. Na een nacht was hij terug vrij. Deze politieagenten vroegen hem waarom hij niet gezegd had dat u in België woont en zij eisten dat uw zoon tienduizend euro zou betalen. U heeft nog regelmatig contact met uw twee zonen, B.(...) A.(...) die in Sint-Petersburg woont, en B.(...) A.(...) die officieel nog in Nizhnyi Tagil woont. Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw intern paspoort, geboorteakte, pensioenboekje, rijbewijs, medisch boekje, werkboekje, huwelijksakte, overlijdensakte van uw vader, de geboorteaktes van uw kinderen en een certificaat van onderwijs. Voorts legt u nog een medisch verslag van het incident op 3 september 2008 neer en een medisch verslag voor niet gerelateerde gezondheidsproblemen dd. 31 januari 2011.

B. Motivering

U vreest voor een terugkeer naar uw land van herkomst omdat uw leven in gevaar zou zijn door uw activiteiten betreffende de drugsproblematiek in uw stad. U kan er tevens geen adequate bescherming krijgen door de banden met de autoriteiten en de corruptie van hele systeem. Het Commissariaat-generaal verklaart uw asielrelaas echter ongeloofwaardig omwille van de volgende redenen. Vooreerst wordt uw geloofwaardigheid ondermijnd door uw houding die het de asielinstanties niet toelaat om de concrete omstandigheden van uw asielproblemen te achterhalen. In alle redelijkheid kan het Commissariaat-generaal er van uitgaan dat een asielzoeker ernstige pogingen onderneemt om meer informatie te verkrijgen met betrekking tot zijn eigen problemen alsook de evolutie ervan. U verklaart echter dat u niet weet of er, buiten het probleem van uw zoon in juli 2011, nog iets is voorgevallen betreffende uw problemen. (CGVS p. 22) U verklaart dat u dat aan uw zoon moet vragen en dat hij u misschien niet alles vertelt om u te sparen. (CGVS p.22) Gevraagd of u op de hoogte bent van de evolutie van uw problemen stelt u dat u alles wilt vergeten en dat u gewoon verder wilt leven. (CGVS p.

24) Ook had u ruim de mogelijkheid om precieze en gedetailleerde informatie van uw oud-leerling, I.(...) L.(...), te krijgen, hetgeen u nagelaten hebt te doen. (CGVS p. 19) Het feit dat u nalaat zich verder te informeren over de actuele situatie in uw thuisland en niet meer dwingende pogingen onderneemt om deze informatie te verkrijgen, tast uw geloofwaardigheid verder aan, temeer u via uw zonen de mogelijkheid heeft om aan deze cruciale informatie te geraken. Uw gebrek aan kennis betreffende de evolutie van uw problemen wijst op grove desinteresse en onverschilligheid met betrekking tot deze problemen en holt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder uit. Daarenboven is uw houding niet in overeenstemming met uw verklaarde vrees, hetgeen de geloofwaardigheid van uw asielproblemen verder ondermijnt. Zo moet opgemerkt worden dat u geen enkele poging ondernomen hebt om uw problemen kenbaar te maken of bescherming te verkrijgen. Immers, na alle problemen die u kende in uw land van herkomst, heeft u op geen enkel moment klacht ingediend noch uw problemen vermeld aan een mensenrechtenorganisatie. (CGVS p. 18 en 23) U geeft hiervoor verschillende verklaringen. Zo stelt u dat u, na het incident van 3 september 2008, geen klacht indiende omdat het een schande voor u, als hoofd van een school, zou zijn. (CGVS p. 16). Na het incident van oktober 2008 diende u wederom geen klacht in omdat het feit dat u veel problemen had misschien zou impliceren dat u iets verkeerd deed. (CGVS p. 17) Opnieuw diende u geen klacht in na het incident van december 2008 omdat dit opnieuw schande voor u zou betekenen. (CGVS p.18) U beroept zich niet op uw nationaal rechtssysteem omdat er volgens u geen rechtssysteem in Rusland bestaat. (CGVS p. 23) U probeerde zelfs geen bescherming te zoeken, volgens uw verklaringen omdat u misschien schrik had voor uw kinderen. (CGVS p. 23) Het Commissariaat-generaal aanvaardt uw verklaringen allerminst aangezien van een asielzoeker verwacht mag worden dat hij naar aanleiding van zulke zware incidenten redelijkerwijs bescherming zoekt. U heeft dit zelfs niet geprobeerd. Daarenboven verwacht het Commissariaat-generaal dat een asielzoeker eerst alle mogelijkheden tot nationale bescherming uitput vooraleer hij zich beroept op internationale bescherming. In casu maakt u niet aannemelijk dat u naar aanleiding van uw problemen geen of onvoldoende beroep kon doen op bescherming door de in de Russische Federatie aanwezige lokale en hogere autoriteiten. Het feit dat u nergens klacht indiende na zulke zware gebeurtenissen stelt de geloofwaardigheid van uw vrees en, in het verlengde daarvan, van uw asielproblemen ernstig in vraag. Bovendien bleef u nog geruime tijd in uw land van herkomst vooraleer u richting België vertrok. Na het laatste incident in februari 2009, wacht u nog tot 8 november 2009 alvorens te vluchten. In juni 2009 zou u beslist hebben te vluchten (CGVS p. 10 en 20). Dit gegeven ondermijnt de ernst en geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees. Ter verklaring van deze wachtperiode, stelt u dat u nog hoopte op het beste. (CGVS p. 21) Ook deze verklaring is moeilijk aanvaardbaar, aangezien het feit blijft dat u ondanks de door u verklaarde vrees nog vele maanden in uw thuisstad Nizhnyi Tagil en in de Russische Federatie blijft wonen. Daarenboven registreert u uw verblijfplaats nog op 30 juni 2009. (CGVS p 21), wat er ook op wijst dat u helemaal niet ondergedoken leefde. Deze feiten en handelingen stemmen dan ook niet overeen met de door u aangehaalde vrees. Uw geloofwaardigheid wordt hierdoor verder ondermijnd. Ten tweede kwamen uw verklaringen met betrekking tot verscheidene kernelementen van uw asielproblemen niet overeen met hetgeen u verklaarde in de CGVS-vragenlijst die werd ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken. Zo verklaart u, betreffende het incident van 3 september 2008 dat u naar aanleiding van dit incident een klacht bent gaan indienen bij de lokale wijkagent, hetgeen u ontkent tijdens het interview op het Commissariaat-generaal. (CGVS-vragenlijst, vraag 3.5 en CGVS p. 16) U beweert dat u dat niet bij de Dienst Vreemdelingenzaken gezegd hebt, en dat u geen klacht heeft ingediend. (CGVS p. 16) Vervolgens verklaarde u met betrekking tot het incident van 22 of 23 december 2008 op het Commissariaat-generaal dat u werd aangevallen door twee jongemannen. (CGVS p. 18) Echter, op de Dienst Vreemdelingenzaken stelt u dat u werd aangevallen door een onbekende man. (CGVS-vragenlijst, vraag 3.5) Als verklaring voor dit duidelijk verschil in aantal, stelt u dat u dat niet gezegd hebt en dat uw aanvaller niet alleen was. (CGVS p. 18) Verder is er een discrepantie betreffende de datum waarop uw oud-leerling, I.(...) L.(...), u gewaarschuwd zou hebben betreffende uw problemen. Op de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldt u dat dit op 17 juni 2009 voorviel, terwijl u tijdens het interview op het Commissariaat-generaal stelt dat dit op uw verjaardag, zijnde 18 juni 2009, gebeurde. (CGVS-vragenlijst, vraag 3.5 en CGVS p. 19) Geconfronteerd met de verschillende data stelt u dat deze gebeurtenis op uw verjaardag plaatsvond, 18 juni 2009. (CGVS p. 19) Uw uitleg voor deze zware en manifeste tegenstrijdigheden tussen uw verschillende verklaringen kan onmogelijk door het Commissariaat-generaal aanvaard worden. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt, en dat hij de feiten die de aanleiding vormen voor zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan, op een zorgvuldige, nauwkeurige, coherente en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek. In casu bent u daar niet in geslaagd. Zo legt u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot elementen die de kern van uw asielrelaas raken, zijnde de verschillende problemen die de reden van uw vlucht vormden. Deze discrepanties ondermijnen sterk uw geloofwaardigheid. Daarenboven werd de

CGVS-vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken samen met een Russische tolk ingevuld en daarna nog eens in het Russisch voorgelezen. Vervolgens hebt u de vragenlijst ondertekend, ter bevestiging dat uw verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Ook de tegenstrijdigheid in verband met het tijdstip van de waarschuwingen van uw oud-leerling, I.(...) L.(...), is onverschoonbaar aangezien men in alle redelijkheid mag verwachten dat u zich herinnert of deze waarschuwingen geuit werden op uw verjaardag al dan niet de dag daarvoor, gezien de bijzondere aard van die dag. De tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen op het Commissariaat-generaal en de Dienst Vreemdelingenzaken tasten uw geloofwaardigheid dus verder aan. Bovendien verklaart u op het Commissariaat-generaal dat uw problemen begonnen met het incident op 3 september 2008. (CGVS p. 10) Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart u echter dat u vanaf februari 2008 veel problemen kreeg. Onbekenden sloegen u immers op het hoofd en u was bewusteloos. Vervolgens vermeldt u pas de feiten van 3 september 2008. (CGVS-vragenlijst, vraag 3.5) Geconfronteerd met deze omissie van een belangrijk asielgerelateerde gebeurtenis stelt u dat u het bij de Dienst Vreemdelingenzaken over een incident van februari 2009 had, niet februari 2008. (CGVS p. 20) Uw verklaringen betreffende dat incident van februari 2009 komen echter niet overeen met de gebeurtenissen die u beschrijft bij de Dienst Vreemdelingenzaken als u het over het incident op februari 2008 heeft. (CGVS p. 20) Gevraagd naar uw verklaring voor het feit dat u nu een niet eerder bij de Dienst Vreemdelingenzaken vermeld incident beschrijft, stelt u dat u het zich niet meer kan herinneren. (CGVS p. 20) Verder vermeldt u op de Dienst Vreemdelingenzaken ook het incident van oktober 2008 niet, hetgeen u wel vermeldt tijdens uw interview op het Commissariaat-generaal. (CGVS p. 16) Als verklaring voor deze nalatigheid stelt u dat u het niet vermeld hebt op de Dienst Vreemdelingenzaken omdat er teveel problemen waren. (CGVS p.16) Tot slot was u nalatig om tijdens het interview op het Commissariaat-generaal een incident betreffende een onbekende man die u achtervolgde van oktober tot december 2008 te vermelden, zelfs nadat u gevraagd werd of er nog problemen of incidenten waren voorgevallen. (CGVS p. 20) Geconfronteerd met het feit dat u wel melding maakte van dit incident bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelt u dat dit klopt maar dat u er vandaag, zijnde de dag van uw interview op het Commissariaat-generaal, geen aandacht op gevestigd had. (CGVS p. 20) Het Commissariaat-generaal aanvaardt uw verklaringen niet met betrekking tot de verschillende asielproblemen die u niet vermeldde enerzijds op de Dienst Vreemdelingenzaken, anderzijds op het Commissariaat-generaal. U werd immers aan het begin van uw interview op het Commissariaat-generaal gevraagd of u op de Dienst Vreemdelingenzaken alle redenen verteld hebt die aanleiding gaven tot uw vertrek, waarop u bevestigend antwoordt. (CGVS p. 3) Daarenboven mag van een asielzoeker verwacht worden dat hij de Belgische asielinstanties aan het begin van zijn asielprocedure op de hoogte brengt van alle redenen van zijn vlucht indien hij een gegronde vrees voor vervolging koestert en deze redenen tevens nauwkeurig en coherent weet te herhalen gedurende de rest van de procedure. Het feit dat u meermaals nagelaten heeft dit te doen, ondermijnt uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten. Tot slot kunnen de documenten die u wel voorlegt uw geloofwaardigheid en die van uw asielproblemen, niet herstellen. Zo bewijzen uw intern paspoort, geboorteakte, pensioenboekje, rijbewijs, medisch boekje, werkboekje, huwelijksakte, overlijdensakte van uw vader, geboorteaktes van uw kinderen en het certificaat van onderwijs op voldoende wijze uw identiteit, afkomst, burgerlijke stand en werkervaring, hetgeen niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal. Voorts legt u nog een medisch verslag van niet gerelateerde gezondheidsproblemen dd. 31 januari 2011 neer. Tot slot toont u nog een medisch verslag van het incident op 3 september 2008. Echter, om enige bewijskracht aan een document te ontfangen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Daarenboven merkt het Commissariaat-generaal op dat dit document volledig handgeschreven is en enkel een stempel bevat betreffende de naam van de dokter, waardoor onmogelijk de precieze afkomst en bijgevolg de authenticiteit van het document geverifieerd kan worden. Bijgevolg kan er op basis van de voornoemde redenen geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten waarop u uw asiel baseert. Er dient dus besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2.1. Verzoekster voert in enig middel de schending aan van artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster wijst er vooreerst op dat er niet wordt getwijfeld aan haar identiteit, herkomst, nationaliteit en beroepsactiviteiten. In verband met haar verklaringen stelt ze dat ze wel degelijk een coherent relaas heeft uiteengezet met betrekking tot haar vervolgingsvrees. Verzoekster licht toe dat overeenkomstig de Proceduregids van UNHCR er heel omzichtig dient te worden omgesprongen met de bewijslast die op de asielzoeker rust. Het is immers volgens verzoekster voor velen quasi onmogelijk om bewijzen voor te leggen dat ze in hun land van nationaliteit vervolgingsproblemen kennen. Ze verwijst hiervoor naar de alinea's 196 en 197 van de Proceduregids (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 196, 197). Verzoekster stelt dat ze al eerder heeft aangehaald dat ze onmogelijk klacht kan indienen bij de politie omdat er corruptie is. Er kan dan volgens haar ook niet van haar worden verwacht dat zij klacht neerlegt als zij hiermee haar leven op het spel zet. Verzoekster wijst erop dat de twijfel van de commissaris-generaal aan de ernst van haar relaas geen reden mag zijn om de vervolgingsproblematiek niet meer te onderzoeken. Uit een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, d.d. 28 november 2008, waarbij de bestreden beslissing werd vernietigd omdat het Commissariaat-generaal had nagelaten om de vrees voor vervolging ten gronde te onderzoeken blijkt volgens verzoekster dat het Commissariaat-generaal de asielaanvraag wel degelijk ten gronde dient te onderzoeken, ook al zou er tot de ongeloofwaardigheid besloten zijn. Verzoekster citeert een passage uit dit arrest. Verzoekster stelt verder dat de commissaris-generaal zich in de bestreden beslissing beperkt tot een reeks van veronderstellingen zonder deze te kaderen in de objectieve informatie waarover hij beschikt. Verzoekster citeert ook artikel 1, A, 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) en leidt daaruit af dat de gegronde vrees voor vervolging impliceert dat er een aannemelijk risico op vervolging bestaat wegens één van de in het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen. Verzoekster verwijst hiervoor ook naar 'Vluchtelingen: een overzicht na de wet van 6 mei 1993' van D. Vanheule (Vanheule, D., *Vluchtelingen: een overzicht na de wet van 6 mei 1993*, Gent, Mys & Breesch, 1993, nrs. 32-36). Verzoekster stelt ten slotte dat uit de informatie die ze voorlegt blijkt dat de politie en justitie in Rusland aangetast zijn door een verregaande vorm van corruptie en dat de maffia wel degelijk op alle niveaus aanwezig is. Het Commissariaat-generaal bewijst volgens haar geenszins dat haar probleem puur verzonnen is en niet kan kaderen in de objectieve informatie die er over Rusland bekend is. Verzoekster voegt aan haar verzoekschrift informatie toe betreffende de corruptie in Rusland, met name een artikel toe over contacten van de Nederlandse premier Rutte met enkele mensenrechtenactivisten en over de corruptie in het Russische onderwijs (Verzoekschrift, bijlage 3).

2.2. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.3. De bestreden beslissing waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, is vooreerst gestoeld op de vaststelling dat verzoeksters geloofwaardigheid ondermijnd wordt door haar houding. In de beslissing wordt erop gewezen dat verzoekster nalaat om verder te informeren naar de actuele situatie in haar thuisland. Tevens wordt in de beslissing benadrukt dat verzoekster geen enkele poging heeft ondernomen om haar problemen kenbaar te maken of bescherming te verkrijgen. Bovendien bleef verzoekster nog geruime tijd in haar land van herkomst vooraleer ze richting België vertrok, wat volgens de commissaris-generaal de ernst en de geloofwaardigheid van de door haar aangehaalde vrees ondermijnt. Ten tweede stelt het Commissariaat-generaal vast dat de verklaringen van verzoekster met betrekking tot verschillende kernelementen van haar asielproblemen niet overeen komen met hetgeen ze verklaarde in de vragenlijst die werd ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken. De documenten die verzoekster heeft aangebracht zijn luidens de bestreden beslissing niet van dien aard om de gedane vaststellingen te wijzigen omdat ze elementen betreffen die niet betwist worden. Daarnaast toont verzoekster nog een

medisch verslag van het incident op 3 september 2008, waaraan omwille van het gebrek aan geloofwaardig karakter van verzoeksters verklaringen geen bewijskracht kan worden verleend. Daarenboven wordt in de beslissing gesteld dat dit document volledig handgeschreven is en enkel een stempel bevat betreffende de naam van de dokter, waardoor onmogelijk de precieze afkomst en bijgevolg de authenticiteit van het document geverifieerd kan worden.

2.4. De Raad stelt vast dat, in tegenstelling tot wat verzoekster beweert, de door haar aangehaalde feiten kunnen niet worden gelijkgesteld met een gegronde vrees voor vervolging. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster beweert een aantal keren door jongeren te zijn aangevallen (stuk 3, gehoorverslag CGVS 31/08/2011, p. 10-11). Deze feiten hebben een gemeenrechtelijk karakter omdat de plegers ervan niet-overheidsactoren zijn. Slechts indien zou worden aangetoond dat de autoriteiten geen bescherming kunnen bieden, of, omwille van één van de redenen vermeld in het Vluchtelingenverdrag, willen bieden, kunnen deze gedragingen in aanmerking worden genomen. Een asielzoeker moet alle lokaal aanwezige mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij hierop geen beroep deed. In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde over de vraag of zij klacht neerlegde tegen de jongeren die haar aanvielen. Zo verklaarde ze bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat ze wél klacht is gaan indienen bij een lokale wijkagent (stuk 11, Vragenlijst, vraag 3.5), terwijl ze bij het Commissariaat-generaal ontkende dat ze dit gezegd heeft en aangaf dat ze geen klacht heeft ingediend (stuk 3, gehoorverslag CGVS 31/08/2011, p. 16). Thans oppert verzoekster dat ze geen klacht kan indienen bij de politie omdat er corruptie is en dat ze hiermee haar leven op het spel zou zetten (Verzoekschrift, p. 7). Verzoekster tracht dit aan te tonen door enerzijds te verwijzen naar een artikel over contacten van de Nederlandse premier Rutte met enkele Russische mensenrechtenactivisten en anderzijds naar een artikel over corruptie in het Russische onderwijs, die ze als bijlagen bij haar verzoekschrift voegt. Deze artikelen handelen echter over corruptie bij het zaken doen en in het onderwijs en kunnen bijgevolg geenszins een bewijs vormen van corruptie bij de Russische politie die verzoekster zou beletten om klacht in te dienen naar aanleiding van de beweerde vervolgingsfeiten.

2.5. Voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, wordt de geloofwaardigheid van het relaas vereist (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 5 richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken initieel verklaarde dat ze vanaf februari 2008 problemen kreeg (stuk 11, Vragenlijst, vraag 3.5), terwijl ze op het Commissariaat-generaal verklaarde dat haar problemen begonnen met het incident op 3 september 2008 (stuk 3, gehoorverslag CGVS 31/08/2011, p. 10). Verzoekster liet na om op de Dienst Vreemdelingenzaken het incident van oktober 2008 te vermelden, terwijl dat ze dat wel deed tijdens haar interview op het Commissariaat-generaal (stuk 3, gehoorverslag CGVS 31/08/2011, p. 16). Ten derde liet verzoekster ook na om bij het Commissariaat-generaal een incident betreffende een onbekende man die haar achtervolgde van oktober tot december 2008 te vermelden, terwijl ze dit wel deed bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Deze tegenstrijdigheden ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas. Verder zijn er nog enkele tegenstrijdigheden zoals de verklaring dat ze werd aangevallen door twee jongemannen (stuk 3, gehoorverslag CGVS 31/08/2011, p. 18), terwijl verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat ze werd aangevallen door één onbekende man (stuk 11, Vragenlijst, vraag 3.5). Daarnaast verklaarde verzoekster dat haar oud-leerling haar op 17 juni 2009 waarschuwde (stuk 11, Vragenlijst, vraag 3.5), terwijl ze bij het Commissariaat-generaal stelde dat dit op haar verjaardag, namelijk 18 juni 2009 gebeurde (stuk 3, gehoorverslag CGVS 31/08/2011, p. 19). De Raad stelt na een lezing van het verzoekschrift vast dat verzoekster nergens een poging onderneemt om deze tegenstrijdigheden concreet te weerleggen, waardoor de commissaris-generaal rechtsgeldig kon besluiten dat het feitenrelaas ongeloofwaardig is. Omwille van de vastgestelde ongeloofwaardigheid kan niet worden aangenomen dat verzoekster in geval van terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.6. Er werd geen schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet aannemelijk gemaakt. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden. Er werd geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aangetoond.

Het middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN